

ION BĂNUȚĂ

VOTEZ

Am izvodit sămință, pentru-alegeri,
și rodul vremii gândul mi-l desparte —
voi înflori cu oamenii-n fereastră,
vor năpădi izbinzile, departe.

Am izvodit sămință, pentru-alegeri,
să isc prietenii în ochi de faguri
să mă desmierde neamul de albine
în jocul macilor, — culori de steaguri.

Am izvodit sămință, pentru-alegeri,
să-ș-dun în vară grîne, zvon de greier,
să mă răștrîng în vîntul de milenii
și tot pămîntul frate să-l cutreier.

Am izvodit sămință, pentru-alegeri,
îmi place-n creștere sunind iubirea...
Votez ! Votez cu România noastră,
votiez cu mine însumi, cu-omenirea.

CARTEA — TEMELIA CULTURII

Sînt mulți ani de cînd l-am cunoscut. Aproape un deceniu și de-atunci Gorjul s-a schimbat între timp nespus. Un om uscățiv, trecut de-a doua tinerețe, dacă așa cum observa cineva, tinerețile sînt, într-adevăr, două la număr. Peisajul îngina dealurile cu munții albaștrii din zare. Vița de vie, cum spun oamenii din Runcu, își trage seva din stîncă, de-a dreptul. Pămîntul îndărătnic, cenușiu roșcat, se dovedea zgîrcit, în ciuda hărniciei, perseverenței și sudorii celor care îl semănau cu porumb și griu. Vinul, în schimb, te bucura cu reflexele lui aurii și limpezimea-i desăvirșită.

Bărbatul, trecut așadar de-a doua tinerețe, mi-a fost prezentat drept unul din cei mai statornici cititori din sat. Am vrut să mă conving luînd-o de-a lungul pîrlașului guraliv care încă se juca gilgiind cu cîteva moriști de apă. Așa l-am cunoscut, acum zece ani, primăvara, pe Vasile Neagu. Pasiunea lui Vasile Neagu, reală, nu o trăda înfățișarea lui, ci interiorul odăiței în care am făcut cunoștință cu biblioteca sa personală, cu caietele sale de însemnări. Rînduri transcrise, subliniate cu albastru și roșu, adnotări meticuloase înscrise pe spațiile albe. Intrase de curînd în zona lecturii organizate, a studiului bazat pe surse autorizate. O mărturisea cu nespus regret și l-am înțeles. Căci încercase s-o facă mult mai demult, încă în prima tinerețe, simțind atracție și, evident, vocație pentru pomicultură. A simțit nevoia unor cunoașteri pe care i le-ar fi oferit numai consultațiile unei biblioteci, paginile unui volum de specialitate. Acest lucru era, pe atunci, de neatîns. Una, că volumele de valoare recunoscută erau pe vremea aceea în accesibile unor sate ca Runcu, a doua că nu era nici pomeneală de bibliotecă într-un sat ca al lor. Și, pe de-a-supra, cărțile erau scumpe loc !

— Nu era chip să te atîngi.

Îmi aduc adesea aminte de odăița strîmtă, de masa palid luminată de lampă, de zvonul girlei, îndepărtat, de bărbatul cu fruntea aplecată pe carte. Îmi aduc aminte mai cu seamă de el în cele patru săptămîni care

alcătuiesc Luna cărții la sate. În fond, cartea și circulația ei, răspîndirea, solicitatorii ei sînt unul din etaloanele culturii.

Satelor noastre le sînt dedicate azi acțiuni de mare amploare ca „Festivalul filmului”, al echipelor de teatru. S-au generalizat concursurile de joc și cîntec popular, unele formații de amatori rivalizînd cu cele mai bune ansambluri profesionale. Dintre toate luna aceasta întregă închinată cărții îmi pare neprețuită.

Pentru a exprima zestrea de care dispun miile de biblioteci de la sate, e nevoie de-un număr alcătuit din opt cifre. Așa de nimerit numita „muncă cu cartea”, a devenit o activitate complexă, fiind îmbogățită mereu cu metode și mijloace noi. Cîștigul cel mai de pret rămîne însă cititorul. Am cunoscut numeroși iubitori ai cărții, așa ca Vasile Neagu. Au la îndemînă de la povestire și versuri, cărți de agronomie, de la volumul cu sute de pagini al cărții de specialitate la broșura de interes practic imediat, de la documentarul economic la cartea politică. Nimic nu lipsește. Totul a devenit accesibil, temelia aceasta a culturii, care este cartea, cunoscînd o răspîndire fără precedent și termen de comparație.

Nu-mi aduc aminte ca vreunul din clasicii picturii noastre să fi surprins pe pînză întîlnindu-se țăranul român cu paginile unei cărți. Ni l-au înfățișat așa cum l-au apucat ei : cu coasa, la secere, minînd vitele, stors de vlagă, peste măsură de asuprit și dezamăgit. Nici un țăran citind. Spun, nu-mi aduc aminte să fi văzut așa ceva în vreuna din galeriile noastre de artă. Relațiile carte-țăran s-au născut în zilele noastre, ele sînt rodul unei stăruitoare politici culturale inițiate de partid.

Și totuși Luna cărții a devenit o tradiție, fără să mai aștepte scurgerea unui răstimp prea lung, una dintre cele mai emoționante tradiții, dintre atîtea tradiții noi ale satului românesc contemporan.

ȘTEFAN LUCA

În pag. a 3-a :

U Z I N A
DINTRE LIVEZI

În pag. 4-5 :

CĂLĂRAȘI —
COTA „1965”

ȚARA SE PREGĂ-
TEȘTE DE ALEGERI

În pag. a 6-a :

ROLUL APEI
ÎN VIAȚA
PLANTELOR

← Trei „fătuțe” din Căpilna.
Fotografie : T. IOANEȘ

FILME ȘI SPECTATORI

Zi de duminică la căminul cultural din Berlova, raionul Caransebeș.

De curind, în raionul Rupea, s-a încheiat ediția din această iarnă a festivalului filmului la sate.

În timpul desfășurării festivalului, la cinematografele sătești din raion s-a mărit simțitor numărul spectacolelor prezentate, iar la multe unități, cum ar fi, de pildă, la cele din Comana de Jos, Apața, Măeruș, Augustin și altele au rulat filme în fiecare zi. Datorită activității susținute, asigurării unor filme artistice și documentare valoroase și organizării unor interesante manifestări pe marginea acestora, cinematografele au reușit să-și lărgesc sfera de cuprindere, antrenând un număr tot mai mare de spectatori.

Spectacolele prezentate în perioada festivalului la cele 24 de unități din raion au fost vizionate de aproape 64.000 de oameni depășindu-se cu 13.000 cifra spectatorilor atrași în cursul ediției anterioare a festivalului. În unele locuri, numărul spectatorilor în timp de o lună, cât a durat festivalul, a întrecut de câteva ori pe cel al locuitorilor din comuna sau satul respectiv. Așa, bunăoară, cinematograful din Comana de Jos, localitate cu o populație de circa 950 de suflete, a realizat 4.718 spectatori, la Criș, cu aproximativ 800 de săteni, filmele au fost vizionate de 3.027 de persoane,

iar la Dopca, într-o singură duminică, la spectacolele date, au asistat 585 de spectatori din circa 900 de oameni cît numără comuna.

De un succes deosebit s-au bucurat filmele artistice și documentarele românești, care au atras un mare număr de spectatori. În timpul festivalului, au rulat filme artistice realizate de studiourile noastre cinematografice ca: *Tudor, Comoara din Vadul vechi, S-a furat o bombă, Un suris în plină vară, Dragoste la zero grade, Vacanță la mare* etc. La toate aceste filme s-a depășit numărul spectatorilor și al spectacolelor planificate. Așa, de pildă, cu filmul *Tudor* s-au prezentat 14 spectacole (filmul a rulat foarte mult și înainte de festival), iar filmul *Dragoste la zero grade* a rulat de 26 de ori. De mult succes s-au bucurat și documentarele artistice, științifice și agricole dintre care amintim: *Pe drumul străbunilor, Păsări migratoare, Tinere talente și ciclurile agricole Să dezvoltăm creșterea animalelor, Din pământuri sărace, vii și livezi înfloritoare, Îngrășarea pământului*, vizionate cu mult interes de membrii cooperativelor agricole de producție.

În tot timpul festivalului, în satele raionului, s-a desfășurat și o frumoașă activitate de masă în rîndul spec-

tatorilor. Zeci de cadre didactice, activiști pasionați ai cinematografului au organizat variate manifestări pe marginea filmelor artistice și documentarelor, contribuind la o mai bună înțelegere a acestora. Prezentarea filmelor a fost însoțită de acțiuni de amploare. Astfel, s-au organizat discuții și concursuri *Cine știe, câștigă*, pe tema unor filme artistice și documentare agricole. Asemenea concursuri au avut loc în 15 localități pe marginea filmelor artistice: *Tudor, Cerul n-are grație, A fost prietenul meu* etc. La Dăișoara, concurenții Ioan Bucur, Arsene Bucuța și Ioan Seinică, membri ai cooperativei agricole din localitate, au răspuns, în prezența unui mare număr de oameni, la întrebările cu privire la un film de scurt metraj despre sericicultură. (La Dăișoara sînt condiții prielnice pentru creșterea viermelor de mătase). La Racoșul de Jos concursul a avut ca temă un documentar despre cultura sfeclei de zahăr.

Festivalul filmului în raionul Rupea s-a încheiat cu un bilanț rodnic. Se impune de acum consolidarea și dezvoltarea rezultatelor obținute pentru o tot mai bună deservire cu filmul a populației din satele raionului.

R. IARAI

DIN POȘTA SĂPTĂMÎNII

În cadrul Lunii cărții în sate, bibliotecile din raionul Lăpuș, regiunea Maramureș, organizează numeroase acțiuni. În comunele Gornești, Vima Mică, Tg. Lăpuș, Groși și altele s-au făcut lecturi literare și recenzii pe tema: Cartea care mi-a plăcut. Din creația scriitorilor preferați, Eroi și fapte din cărți. De asemenea, interesante și utile sînt discuțiile dintre inginerii agronomi și țărani cooperatori pe marginea broșurilor agrozootehnice.

CHIRA NISTOR

Căminul cultural Dunărea, raionul Medgidia, oferă spectatorilor manifestări variate, legate de specificul muncii lor. Săptămînal sînt organizate acțiuni speciale pentru femei. În cadrul acestora s-au ținut, bunăoară, conferințele și expunerile: Contribuția femeii la întărirea economico-organizatorică a cooperativei agricole de producție; Cum să creștem copiii sănătoși. Recenta expunere: Femei cu care ne mîndrim a fost urmată de un program de brigadă închinat frunțașelor.

Cu un deosebit interes au urmărit țărani cooperatori seara de calcul: Cu cît sporște producția de grâu și porumb prin aplicarea la timp a îngrășămintelor.

NICU BONCOTA

Zilele acestea, pe scena căminului cultural din comuna Cerneți, raionul Tr. Severin, a avut loc premiera piesei un cîntec din fluier, de Paul Everac.

Artiștii amatori, îndrumați de instructorii Angela Crăciunescu și Maria Suciuc, au prezentat un spectacol reușit. Dintre ei s-au remarcat: Constantin Burtea, Ion Bureța, Tudor Vătușiu și Elena Băran.

VICTOR RUSU

CINTECE BĂTRINEȘTI

Casa de discuri *Electrecord* continuă cu perseverență să difuzeze noi și noi discuri cuprinzînd fiecare dintre ele crîmpeie din miile de nestemate cu care poporul a îmbogățit veacuri în șir arta universală. (Fiecare cîntec popular — scria Bela Bartok, celebrul compozitor care studiase cu asiduitate ani în șir comorile artei populare românești — este modelul autentic al perfecțiunii artistice de cel mai înalt grad. În mic îl consider o capodoperă tot atît de mare pe cît este, în lumea formelor mari o Fugă de Bach sau o Sonată de Mozart. O astfel de melodie este exemplul clasic al expresiei de inegalabilă concentrare a gîndirii muzicale...).

Cîntece păstorești, balade, cîntece haiducești, cîntece propriu-zise, jocuri populare, vasta suită de creații folclorice din cele mai diferite regiuni ale țării, surprinse în nervurile

discurilor, dăruie iubitorilor muzicii din țara noastră și de peste hotare, clipe de profundă emoție artistică.

Un recent disc realizat de *Electrecord* în colaborare cu Institutul de etnografie și folclor al Academiei R.P.R., completează colecțiile discografice de folclor cu o imprimare cuprinzînd patru dintre cele mai reprezentative cîntece bătrînești din țara noastră: *Iovan Iorgovan, Oleac, Chira Chiralina și Ion ăi mare*.

Creații de prim ordin ale folclorului românesc, cîntecele bătrînești (balade — cum au început a fi numite în folcloristica noastră din veacul trecut printr-un termen încetățenit în scrierile pașoptiștilor și în special în cele ale lui Vasile Alecsandri) reprezintă cea mai însemnată parte a genului epic al muzicii populare românești.

Zămislite din cele mai vechi vremuri (încă în perioada destrămării obștelor primitive), ele s-au îmbog-

ățit cu lucrări noi în veacurile următoare (o înflorire deosebită au cunoscut-o în veacurile 16—19).

Baladele au în general un conținut eroic, legendar, etic-moralizator, oglindind pagini din istoria luptelor poporului pentru libertate națională și socială.

Dacă în Moldova și Transilvania frecvența baladelor este într-o continuă descreștere (textele epice se cîntă aici pe melodii de doină sau de cîntece propriu-zise) în Oltenia și în general în sudul țării balada trăiește și astăzi în forme depline de realizare artistică, avînd întreaga structură muzicală tradițională.

Cele patru cîntece bătrînești imprimate în acest disc — *Iovan Iorgovan* (o baladă aparținînd celui mai vechi strat cu tematică eroico-fantastică) *Oleac* (baladă oglindind mizeriile pe care le îndura poporul în epoca dominației otomane), *Chira Chiralina* (ba-

ladă din celebrul ciclu dunărean de cîntece ce amintesc vechile „relații de hotar” cu turcii) și *Ion ăi mare* (baladă apărută în prima jumătate a veacului trecut în raionul Calafat și descriind uciderea unui hrăpăreț arendaș) fac parte tocmai din comorile folclorice ale Olteniei și Cîmpiei Dunării.

Un celebru lăutar al acestor locuri, Mihai Constantin, dăruie auditorilor aceste patru balade în toată plenitudinea forței lor artistice, cu fantezie și simț artistic cu o serie de libertăți interpretative pe care practica acestui gen o îngăduie executantului.

Un succint dar substanțial studiu aparținînd folcloriștilor Tiberiu Alexandru și Alexandru Amzulescu pune la îndemina auditorilor o serie de date necesare înțelegerii locului cîntecelor bătrînești în comorile folclorului nostru.

I. SAVA

Patru mii de kilograme porumb boabe la hectar e o producție cu care, în ultimii ani, am început să ne obișnuim. Așadar, simpla enunțare a faptului, important de altfel, n-ar spune prea mult fără anumite precizări. Ele sînt cu atît mai necesare cu cît oamenii din zilele noastre s-au deprins a calcula nu numai media obișnuită la o anumită cultură și raportată la unitatea de suprafață, dar, ceea ce este mai important, țin seama de condițiile în care a fost obținută, de tipul solului, de calitatea seminței, de climă și de metodele de muncă, apreciază cu înțelepciune valoarea răspunderii personale în activitatea colectivă. Rîndurile de față au fost prilejite tocmai de o asemenea discuție în care accentul s-a pus mai cu seamă pe răspunderea fiecărui om, pe „exigență” cum ținea să spună Ioniță Pricopie, șeful brigăzii a 2-a.

Membrii cooperativei agricole din Bărcănești au izbutit în anul trecut să se mențină fruntași în raza Ploieștiului și să ocupe un binemeritat loc printre cei mai

principal? Obținerea unei producții maxime și de calitate superioară. O evidență pînă în amănunt (e notat aici și ultimul strop de îngrășămint dat la o anumită cultură, ziua și omul care a efectuat lucrarea). A cui a fost inițiativa? A brigadierului, vezi bine. Inspirația i-au dat-o însă oamenii cînd i-au spus cam așa: „Să ții seama, tovarășe Pricopie, de cît anume face fiecare din noi pentru produsul total. Și nu numai cît, ci și cum muncește”. Marele interes pentru soarta producției, răspunderea personală și exigența față de munca celor din jur, au o profundă semnificație. Pentru că în timp ce din cifre rezultă producția pe cap de om (peste opt mii de kilograme), celelalte date ilustrează în multe privințe grija deosebită pentru calitatea muncii și pentru folosirea chibzuită a pămîntului. Aproape jumătate din cantitatea de roșii obținută la brigada a 2-a a fost admisă la export cu un calificativ care ar face cinste oricărui grădinar de profesie. De pe o suprafață de numai patru hectare s-au scos, bunăoară, aproape 21 de vagoane cartofi

RĂSPUNDEREA PERSONALĂ

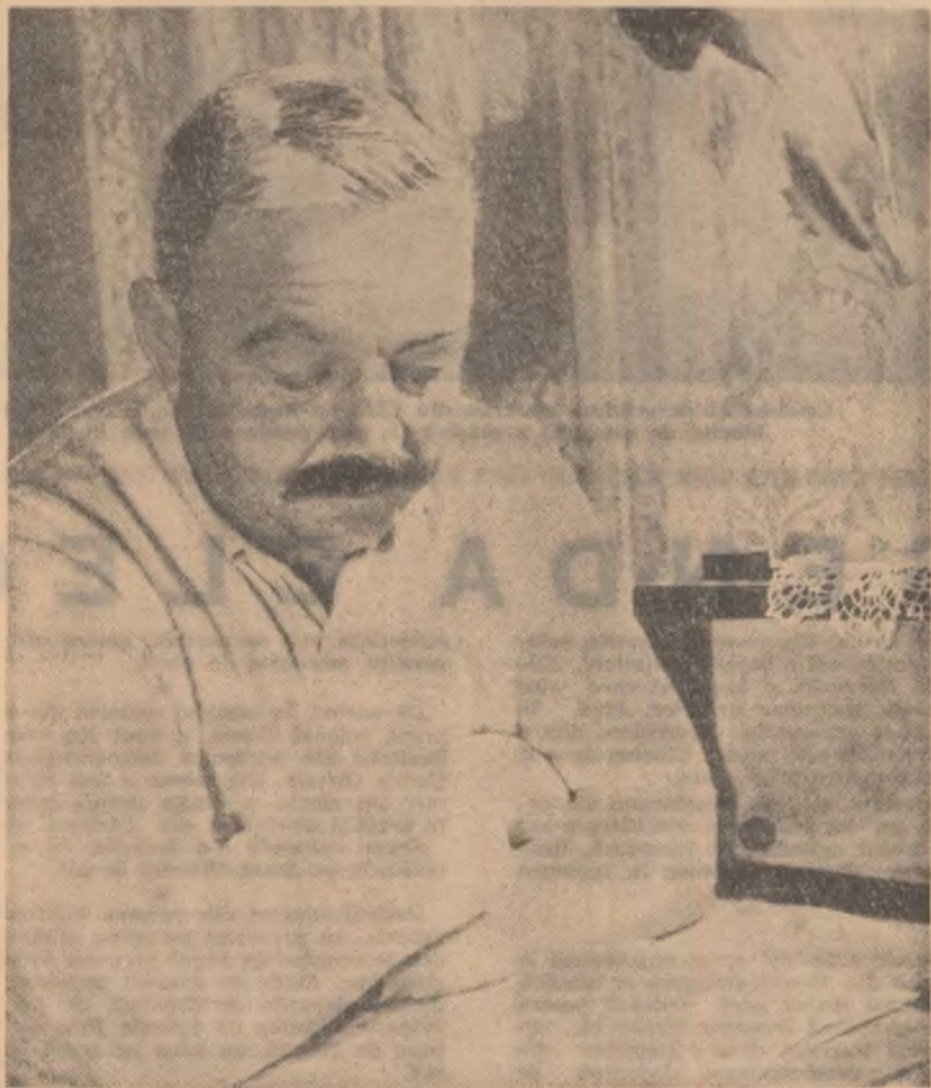
iscuși legumicultori din țară. Ni se pare demn de reținut că producția de aproape patru mii de kilograme porumb boabe la hectar a fost obținută pe întreaga suprafață destinată acestei culturi, adică pe cinci sute de hectare, pe același pămînt care odinioară nu dădea nici măcar o treime din ce dă astăzi. Și pentru că tot am intrat în capitolul, hai să-i zicem statistică, socotim că n-ar fi lipsite de interes cîteva din rezultatele obținute de brigada a 2-a condusă de Ioniță Pricopie. Să le luăm pe rînd. Porumb boabe 4470 kilograme la hectar; sfeclă de zahăr 44700 kg. Ce s-ar putea spune despre alte culturi? Lucruri tot atît de laudabile. Aceasta ca să vorbim la modul general. Tovarășul Pricopie ține însă să fie concret și zice: „12 hectare de grădină au adus un venit de 500 000 lei”.

Am întilnit însă la Bărcănești și un alt gen de statistică. E vorba de un registru, o adevărată carte de aur a brigăzii. Datele consemnate aci îți dau imaginea unui ansamblu de măsuri luate încă la începutul anului trecut. Scop

timpurii, varză de toamnă și pepeni, toate în cultură dublă. Dumitru Roman, șef de echipă, a obținut în medie la hectar mai mult de o jumătate vagon de porumb boabe. Dar Roman nu e singurul personaj despre care poate se va vorbi cu diferite prilejuri. Tudor D. Ion și Dumitru Niculina au realizat, tot în medie la hectar, 46 de mii kilograme sfeclă de zahăr. Și dacă cineva l-ar întreba pe brigadier în ce zi au prășit sus-amintiții plantele respective, cînd le-au administrat ultimele îngrășăminte și cum au muncit, răspunsul va fi prompt, fiți siguri de asta. E începutul a ceea ce se cheamă agricultură intensivă la nivelul brigăzii, al cooperativei agricole. E un început care a dat o dublă recoltă. Producții mari și de calitate pe de-o parte, conștiința puterii și a posibilităților pe de altă parte.

Pentru că, zice Ioniță Pricopie, „noul îți intră în sine, te înviorează și te împinge să pășești înainte”.

CL. MUNTEANU

Brigadierul Ioniță Pricopie în orele sale de răgaz

UZINA DINTRE LIVEZI

O marcă tînără. Opinia beneficiarilor. Inovații și economii. Toată lumea învață. Portretele fruntașilor.

CINE ȘTIE MESERIE, CÎȘTIGA

Ridicarea calificării fiecărui muncitor este un obiectiv căruia i se dă cea mai mare atenție. În uzină funcționează, începînd din 11 decembrie 1964, 32 de cercuri de ridicare a calificării, cu zece mai multe decît anul trecut. După cum se vede, noul an de învățămînt a luat-o cu aproape o lună de zile înaintea anului calendaristic. Încă un fapt elocvent în ce privește atenția sporită pe care conducerea întreprinderii o acordă îmbunătățirii necentenite a calității produselor, prin ridicarea calificării muncitorilor din mîinile cărora ies aceste produse. Celor 750 de muncitori care urmează cursurile, li se predau următoarele materii: matematica, calculul roților dințate și desenul tehnic.

Nu a fost neglijată nici pregătirea profesională a controlorilor de calitate interfazici și finali. Cine măsoară piesele cu șublerul trebuie să știe să le și facă. Un controlor de calitate e bine să fie înainte de toate un meseriaș desăvîrșit. La propunerea comisiunilor, conducerea întreprinderii a organizat reexaminarea profesională a controlorilor de calitate. Pentru cei promovai la categoria „buni” va funcționa, cu începere chiar din acest trimestru, un curs de specializare. Controlorii „medii” urmează un curs de calificare.

S-ar putea spune deci că la Întreprinderea mecanică de utilaje Medgidia, toată lumea învață. Prin organizarea de concursuri „Cine știe meserie, cîștigă”, muncitorilor li se oferă un bun prilej să-și verifice cunoștințele mereu îmbogățite. Aceste concursuri se bucură la I.M.U.M. de o popularitate tot mai largă.

FOAIA VOLANTĂ

În uzină, apare periodic o foaie volantă redactată de comitetul U.T.M. O rubrică nelipsită cuprinde portrete ale muncitorilor fruntași, cite unul pe număr. Primul nume apărut pe 1965 la această rubrică a fost al lui Ion Trandafir.

Trandafir, fiu de cooperatori agricoli, a venit la școala profesională I.M.U.M. din comuna Oltina. În uzină a lucrat întîi ca montator, apoi ca ajustor. La noua secție se cerea multă pricepere și precizie la realizarea pieselor pentru diferențialele și reductorul de la excavatorul de 0,3 mc. Trandafir, care avea de făcut operații foarte grele de găurire și filetare, nu numai că s-a achitat de sarcinile de producție, dar a și conceput un dispozitiv de găurit și filetat buioane. Căutarea de metode cît mai productive, neasfîmpărul creator, dorința de a lucra mai bine, de a se autodepăși, au făcut din el un inovator. De atunci figurează mereu printre fruntașii în întrecerea socialistă. El a fost primit de curînd în rîndul candidaților de partid.

Biografia sa, drumul ascendent pe care l-a urmat și îl urmează, se aseamănă, în unele puncte pînă la identificare, cu biografiile și elevarea profesională a celor mai mulți dintre tinerii muncitori ai acestei tinere întreprinderi: Nicole Sirigeanu, Zaharia Manta, Dumitru Cojocaru, Bratu Marin II, Anghel Leța, Radu Vasile și alți inovatori sau premiați ai concursurilor „Cine știe meserie, cîștigă”.

Ei au un prieten bun: învățătura. Și o țintă precisă: calitatea.

NICOLAE CULCEA

Întreprinderea mecanică de utilaje Medgidia, ale cărei produse — utilaje, subsansamble și piese de schimb — se bucură de tot mai multă prețuire, este tînără. Are vîrsta liceenilor care vor deveni majori peste patru ani.

În locul halelor spațioase de astăzi, au apărut la început niște simple ateliere. Pe atunci, în depresiunea Carasului, care înseamnă Vale Neagră, oamenii desecau bălțile stătute și dădeau foc stufului ce înainta pînă în marginile Medgidiei. Din ateliere a crescut mai apoi un centru mecanic și oamenii au început să planteze livezi de piersici în locul stufului și vii în terase pe dealurile vecine. Carasul a devenit un nume anacronic, ca atîtea altele în România socialistă. Ne place însă la el rezonanța exotica și faptul că ne amintește de unde s-a pornit. N-a trecut mult timp și livezile de piersici au intrat pe rod, au dat cîteva recolte, la poalele teraselor săpate în calcar au apărut crame, iar de pe porțile fostului centru mecanic au prins a ieși utilaje purtînd marca I.M.U.M.

O marcă tînără și, demn de reținut, tot mai căutată.

CALITATE

Înainte de a intra la inginerul șef Virgil Oancea, îmi notasem în carnet, ca nu cumva să uit, o întrebare privind scrisorile de mulțumire sosite pe adresa I.M.U.M.-ului de la beneficiari. Am aflat, nu fără dezamăgire, că în 1964 nu s-a primit nici o scrisoare de acest fel. Dezamăgirea mea n-a ținut însă mult. Mi s-a explicat că beneficiarii s-au obișnuit să primească produse bune și că pentru ceva intrat în firea lucrurilor nu mai e nevoie de mulțumiri. „La nivelul la care am ajuns astăzi, spunea inginerul șef, cea mai mare satisfacție ne-o prilejuiește scăderea numărului de reclamații. Cu cît acest număr e mai aproape de zero, cu atît sîntem mai bucuroși. Aș spune că scrisorile de mulțumire s-au cam demodat. Unde lipsește reclamația, acolo ghicim o stringere de mînă din partea beneficiarului”.

Întreprinderea produce, de pildă, pe lîngă piesele de balotat paie și remorcile auto, o mare cantitate de piese de schimb pentru tractoare, autocamioane etc. etc. La aceste piese de schimb, în cursul anului trecut, nu s-a primit decît o singură reclamație. Exemplul este edificator în ce privește calitatea ireproșabilă a unor reperi.

Este de altfel știut și relatat cu satisfacție de către orice muncitor de la I.M.U.M., că anul 1964 a fost cel mai bogat în succese de cînd există această întreprindere. Planul la producția globală a fost îndeplinit în proporție de 102 la sută, iar la producția marfă în proporție de 108,9 la sută. Productivitatea muncii a crescut cu 5 procente peste plan, datorită în bună măsură a angajării pe care a luat-o și roadelor pe care le-a dat în cursul anului trecut mișcarea inovatoare. Cabinetul tehnic a primit 372 de propuneri de inovații din care au fost aplicate 140. Economii realizate prin aplicarea celor 140 de inovații au fost de 3 164 000 lei, cu aproape un milion de lei mai mult decît în anul 1963.

Călărași - cota „1965”

Călărașii, pământul acesta care se reazimă pe Dunăre și Borcea, unde secole de-a rândul nu s-a întâmplat nimic, unde doar stepa își schimba nuanța de trei ori într-un an urmând ciclul netulburat al naturii, s-a prefăcut și se prefăce și axa prefacerii are la capătul de sus combinatul cel nou de celuloză, iar la celălalt marile lucrări de hidroameliorație de la Dunăre. Până azi oamenii n-au lucrat cu astfel de dimensiuni — cele pe care le închipuie pe de o parte combinatul și pe alta acțiunea de îndiguire. Printr-un joc de cuvinte localnicii spun, asociind formula buletinului hidrologic: „Călărași crește 50 de metri”. Aceasta este de fapt înălțimea combinatului de celuloză și desigur virful cel mai înalt al Călărașilor. Unul din numeroasele obiective industriale destinate să dea viață măsurilor prevăzute de partid și guvern pentru dezvoltarea industriei chimice, combinatul de celuloză a însuflețit orașul și raionul. În ultimii doi ani s-au statornicit în oraș, venind din sate, aproape 4 mii de oameni. Cinci sute de tineri, fii de țărani, au absolvit școli legate de profilul combinatului. Noua unitate a chimiei a dat Călărașilor coordonata industrială. El a polarizat gândurile și speranțele multora și nu le-a zădărnicit. Poate că bucata de hirtie pe care citim acum a fost înainte... paie. Pentru minunea asta a transformării pe cale industrială a paielor în hirtie, închinăm înfiul paragraf obiectivului albastru, de la marginea orașului...

Inginera Gabriela Zlăvog, absolventă de anul trecut a facultății ne descifrează înfi macheta combinatului: atelierul mecanic, secția hirtie finisaj, confecții, secția de regenerare, bazinele de acumulare, stivele de paie. Fata apucă delicat cu degetele subțiri o conductă în miniatură, care se deplasase puțin și o îndreptă. O mie de oameni au mutat mai tirziu conducta uriașă a combinatului, pe care o reprezintă miniatura. Dar fata plăpindă ne simboliza în clipa aceea forța și inteligența colectivă a șantierului care dirijează coloși de mii de tone sau ridică în spațiu volume imense, pe lângă care ei apar ca niște furnici.

Combinatul primește materia primă, paietele din întreaga cîmpie a Bărăganului. Se explică astfel din nou legătura dintre cei doi poli amintiți: uzina și cîmpul. Pînă la construcția aceasta mîndră, nimeni nu și-ar fi putut închipui cît poate pătimi un singur pai pînă ajunge hirtie imaculată. El trece prin tocătoare, prin fierbătoare, e tratat chimic, și la capătul unui drum obositor celuloza, care e atât de bine integrată de natură firului de pai, este separată. Ea se transformă în hirtie mai tirziu, între cilindri mașinilor de hirtie. Atrag atenția aici tablourile de comandă (combinatul e croit la nivelul tehnicii mondiale). Becuri verzi, roșii, albaștri, zeci de butoane, sute, ajută pe operatori să țină în mînă procesul de producție. Operatorii de la tablouri sînt tineri. Unul dintre ei, Ion Mitrea, specializat la o altă fabrică de hirtie, ne-a arătat că, datorită automatizării, el ține acum sub observație o suprafață de producție de două ori mai mare ca la cealaltă întreprindere. Și tot îl mai rămîne timp.

Electricianul care strunește toate cele 16 motoare ale unei mașini de hirtie are 17 ani. Îl cheamă Florin Finaru și-i fiul unui tractorist de la S.M.T. Andrășești. Este cel mai tînăr herghelie din cîți am văzut. Ține în hături 288 de cai... putere. La combinatul chimic din Călărași ne-am întîlnit din nou cu elanul și cutrezeanța tineretului nostru.

La celălalt capăt al raionului se întind, pe lungimi de zeci de kilometri, digurile care au strunit

Dunărea bătrînă și nebună cîteodată. În punctul acesta, învățasem, după o geografie de mult știută, cum că s-ar afla lacul Călărași. Așa-l țineam minte ca pe-o pată albastră, satelit al fluviului, hrănit de el. După îndiguire lacul a fost rupt de murașă de la care-și trăgea puterea. A doua operație a fost desecarea și, în ordine, ivirea de sub ape a unui pămînt nou, apoi a unor grădini înfloritoare. Pe terenurile recuperate au luat ființă trei gospodării de stat noi. De pe pămîntul din baltă s-au recoltat anul trecut 100 000 de tone de porumb boabe. Asta face cît producția a încă unui raion. De această primă verigă au legat-o pe-a doua; au început construcția unui combinat pentru îngrășarea a 100 000 de porci anual (ceea ce ar face cît cinci raioane). În același timp, la Grădișea a fost construită și a intrat parțial în funcțiune o îngrășătorie de taurine. Capacitatea: 8 000 de capete anual. Totul a pornit, așadar, de la îndiguiri și irigare. Producțiile extraordinare din baltă sînt rezultatul irigației. O stație de pompare și un canal magistral care merge pe coasta tuturor satelor, de la Călărași la Ciocănești, aduce apă din Dunăre pe locurile pe care au bălăit apele lacurilor.

Am auzit odată, în comuna Ulmu, invocăția pentru ploaie, cunoscută din copilărie: „Unde-oi da cu sapa / Să curgă și apa / Unde-oi pune plugu / Să curgă ca untu”. Era o dorință care se topea așa cum se năștea, în arșița verii. Ne-a fost dat să vedem peste ani apa curgînd după izbiturile sapei. În fața ne stătea vasta rețea a irigației, desenată de oameni cu toate uneltele mari și mici, pe pămîntul străvechi al Călărașilor.

Călărășanul a fost, în colțul acesta de țară unde s-a pomenit, un izolat. A existat și o viață citadină, cu elemente de confort rafinat importate din metropola de boierime locală. Cei mulți și ofensați și-au pus sentimentul ce-i stăpînea în cîntec. Se mai aude și azi în comuna Vilcelele o doină: „...La mai cîntă cucule / Nu mai poci, voinicule / C-am cîntat pe Ialomîța / Și mi-a degerat gurița. / Și-am cîntat la Calafat / Pe un bordei dărîmat. / Cîntă cuce, limba-ți pice / S-o dau taței s-o mînințe / Cîntă cuce numai mie / Căci de mine nu se știe”.

Ba se știe. Acum se știe. Numele Gherghinei Cojocaru, prima plugărită din Cuza Vodă, președinta cooperativei agricole de producție, a apărut în toate gazetele. Înainte, 65 la sută din femeile din Cuza Vodă erau analfabete. Gherghina Cojocaru e acum prima femeie din comună și din raion deputată în Marea Adunare Națională. De curînd a fost propusă din nou, candidată.

Pe publicațiile afișate în Călărași, care anunțau candidatura în alegerile pentru Marea Adunare Națională, a actualului președinte al statului popul raional, Nichifor Stere, la profesia candidatului „muncitor. Al treilea candidat pentru același for este Ion Năstase, directorul S.M.T.-ului Cuza Vodă. A fost propus și în adunări entuziaste de mii de oameni care i-au acordat neprecupețit încrederea. Jutificarea stă în atîtea realizări care fac la un loc istoria nouă a Călărașilor, în progresul său neîncercat economic și social.

„Cîntă cuce numai mie / Că de mine nu se știe Cum să nu se știe? Cei din Modelu n-au avut cu în șir școală. Moșierii au înființat comuna pentru pămași, ca să-i aibă mai la îndemînă, dar școală nu au făcut, dinadins. Duceți-vă și admirați școală nouă din Modelu. Dacă o să întîlniți în cancelari pe directorul căminului cultural cu un planiglob alături, să știți că pregătește una din călătoriile acele pe hartă care fac deliciul ceasurilor de odihnă al foștilor pămași.

Cum să nu se știe că la Ceacu cooperativa agricolă de producție avea la înființare o singură vacă? Azi e multimilionară, are culturi irigate, uzină trică proprie și cel mai mare venit pe raion la... de hectare.

Cum să nu se știe că 5 150 de cooperatori agricolii joacă pe scenele raionului ca artiști amatori, că la Roseji sâtenii asaltează căminul, cinematograful televizorul; că se împart anual 1 000 de insigne de „Prieten al cărții”?

Se mai păstrează încă o scrisoare a țărănilor din Gănuși (azi Gălățel) și Potcoava, de acum 34 de ani, trimisă ministrului Agriculturii, în care aceștia se ridicau împotriva unor nedreptăți ce li se făcuseră.

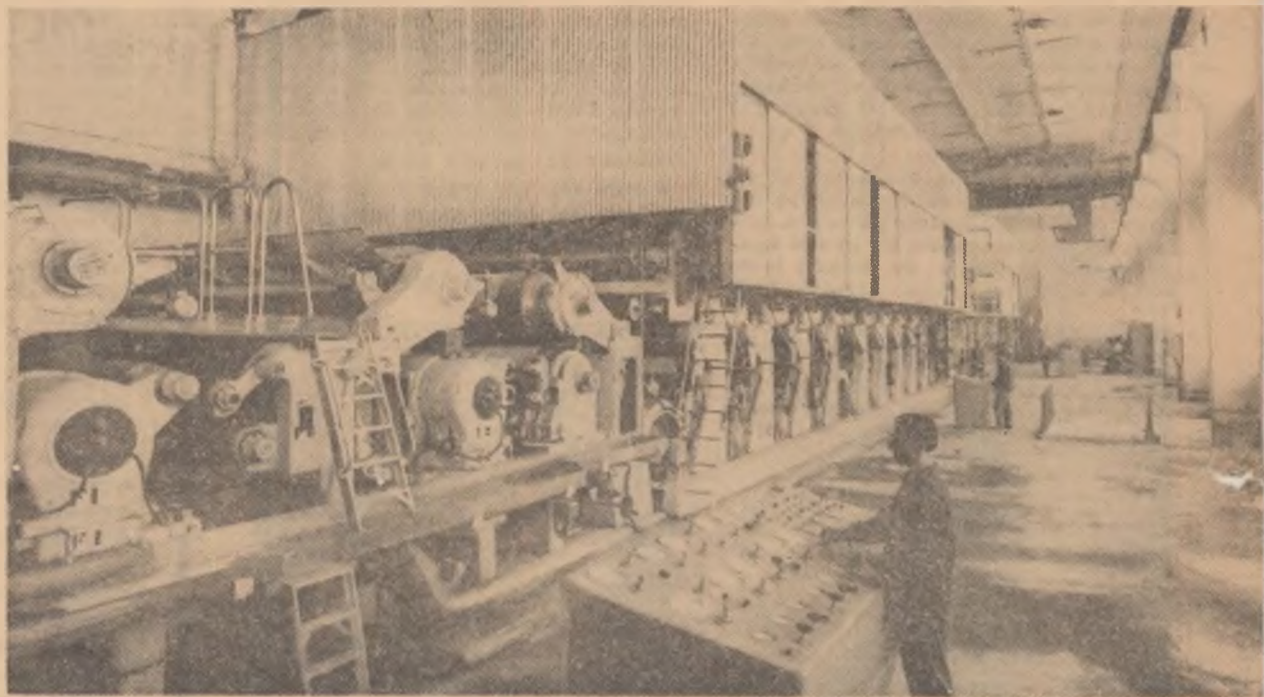
„...Noi nu putem înțelege, domnule ministru, cum este respectul dreptății și legalității și nici nu cunoaștem ce fel de „eră nouă” s-a înfăptuit, deoarece toate făgăduielile s-au transformat în simple amăgiri... Noi nu dispunem de mijloace pentru a lăsa drumul Bucureștiului pentru a ne cere drepturile nici prin scris, pentru că o plîngere recomandată costă 29 de lei”.

...În 1963 țărăni cooperatori din raionul Călărași au încasat venituri în valoare de 7 milioane lei. În ultimii doi ani ei au consumat numai zahăr în valoare de 6,5 milioane lei. În același rîstimp au cumpărat articole de confort de mai bine de 71 milioane lei.

...Călărași, pămîntul acesta care se reazimă pe Dunăre și Borcea, unde secole de-a rândul nu s-a întâmplat nimic, unde doar stepa își schimba nuanța de trei ori într-un an urmînd ciclul netulburat al naturii, s-a prefăcut și se prefăce.

Se vede asta în viața oamenilor și a locurilor, la fiecare pas, în fiecare clipă.

V. TOSO

Combinatul de celuloză și hirtie din Călărași-București. În fotografie: în fața tabloului de comandă a mașinii C., care produce 60 tone hirtie pe zi.

IDILĂ DE IARNĂ

Întinde iarna punte
De-arginturi peste ape,
Sintem ca-n virf de munte
Cu stelele aproape.

Par casele cabane
Împodobind Carpații,
Cînd fulgii, milioane
Se leagănă prin spații.

Afară, la fîntină
În seara instelată
Alături, mină-n mină
Stau un băiat și-o fată.

Zăpada crește mare
Și troienește strada.
El, Moș Gerilă-mi pare
Ea, — Albă-Ca-Zăpada.

Un Moș Gerilă tînăr
În strada troienită
Cuprinde după umăr
O fată-ndrăgostită.

Și raze-și pun cununa
Peste idila trează.
Și seamănă comuna
Cu un oraș de vază.

Lumina pretutindeni
Alungă umbra-n jururi —
Te uită: fulgii sprinteni
Parcă aduc azururi.

Idila lor frumoasă
Aduce-o mare veste.
Și pare orice casă
Palatul din povește.

AL. ANDRIȚOIU

AGENDA ELEC

La Casa alegătorului din comuna Livezile, raionul Panciu, se desfășoară o bogată activitate. Zilnic se prezintă informări și expunerii care sînt urmate de scurte programe artistice. Pînă în prezent s-au ținut expunerile: Deosebirea dintre alegerile din trecut și cele de azi, Cîntecul de a fi deputat și Votăm pentru prima dată.

Pe lângă conferințe, la Casa alegătorului din comuna Livezile au loc șezători și seri literare ca: Alegerile din trecut ogîndite în literatură, Realizările regimului democrat-popular în regiunea noastră.

Printre variatele activități ce se organizează la Casa alegătorului din Verești-Botoșani se numără și întîlnirea dintre tinerii care votează pentru prima oară și vîrstnicul Dumitru Meșinschi. Acesta le-a vorbit tinerilor despre alegerile din trecut și despre democratismul alegerilor de astăzi.

În cuvîntul lor, tinerii Dumitru Cosma, Aurel Călinescu și Aurel Hîntescu s-au referit la transformările petrecute la Verești în anii de după Eliberare, exprimîndu-și totodată mulțumirea și re-

cunoștința față de partidul nostru care le creează condiții minunate de viață.

De curînd, la căminul cultural din comuna Căpreni, raionul Gîrla, a avut loc seara culturii. Realizări ale regimului democrat-popular în regiunea Oltenia. Expunerea a fost însoțită de lecturi din câteva reportaje despre Oltenia apărute în presă și de cîntece din folclorul nou oltenesc. Seara culturală s-a încheiat cu o interesantă călătorie pe harta Olteniei de azi.

Artiștii amatori din comuna Bobicești, regiunea Oltenia, au prezentat pe scena căminului cultural din Morunglav un bogat program artistic închinat alegerilor. Suita de dansuri populare, recitări despre alegerile de deputați, ca și spectacolele brigăzii artistice de agitație Prin satul meu prag de alegeri, au adus pe scenă bucuria viitorului.

Brigada științifică raională Gurahonț duce susținută muncă politico-științifică în actuala campanie electorală. În deplasările din comuna Virfurile, Bănești, Luncoșoara și Halmăgești, membrii brigăzii au vorbit despre realizările regi-

ȚARA SE PREGATEȘTE DE ALEGERI

ÎNȚĂLNIRE

CU

GHEORGHE

GOINA

In zilele acestea redacția noastră primește de la sate o sumedenie de vești. E firesc. Se apropie un eveniment de seamă. Întregul nostru popor se pregătește să-și aleagă deputații în marele sfat al ării și în sfaturile populare regionale, raionale și comunale. O asemenea veste am primit recent din comuna Grăniceri, regiunea Crișana.

Aproape 100 de țărani cooperatori, dascăli și profesori, ingineri și tehnicieni s-au dat la căminul cultural pentru a se întâlni cu candidatul F.D.P. pentru Marea Adunare Națională, în circumscripția electorală nr. 19. Candidatul e cunoscut și apreciat nu numai în acest sat, ci în toată țara. Este Gheorghe Goina, președintele organizației agricole de producție din satul Sântana, Erou al Muncii Socialiste.

Oamenii i-au cerut candidatului să vorbească despre noul chip al Sântanei. Și Goina a vorbit. Simplu, cald și concret. Multe din lucrurile pe care le-a spus candidatului erau tuturor cunoscute. Dar Goina a vorbit și despre treburi mai noi înfăptuite la Sântana. Nu demult, cooperativa agricolă din Sântana a înălțat un combinat de păsări; la ora actuală Sântana dispune de o seră modernă, care se întinde pe o suprafață de un hectar. În fiecare an circa 600-800 cooperatori merg la odihnă.

Dar cum activitatea obștească a candidatului F.D.P. îmbrățișează un câmp larg, la întâlnire s-a vorbit și despre succesele obținute în comunele aparținătoare circumscripției în care candidează Gheorghe Goina. 15 cămine culturale din această circumscripție, 15 cinematografe, 11 circumscripții medicale și alte numeroase instituții social-culturale și-au ridicat activitatea în ultimii ani pe noi trepte. Chipul omunelor din circumscripția electorală nr. 19 e cu totul altul: trotuare asfaltate, cămine universale, școli, parcuri etc. S-a creat chipul nou al satelor noastre.

Dar întâlnirea alegătorilor cu candidatul Frontului Democrației Populare a avut nu numai o înfățișare festivă, ci și un pronunțat caracter de lucru. S-a discutat mult despre necesitatea organizării unor schimburi de experiență pentru întărirea economico-organizatorică a cooperativelor agricole de producție; treburile gospodărești au ocupat un loc însemnat în discu-

La întâlnirea cu candidații F.D.P., cetățenii din comuna Lipănești discută cu tovarăsa Silvia Niță, propusă pentru a doua oară candidată în sfatul popular raional Ploiești, circumscripția electorală nr. 104

țiile alegătorilor: repararea drumurilor, construirea unor băi comunale, înființarea de noi parcuri, supraetajarea școlii de 8 ani la Grăniceri etc. Vorbitori ca Teodor Brad, Sofia Moț, Petru Gavrilete, Gheorghe Batoș, Petru Borza — ca să amintim doar câțiva — au arătat ce și cum trebuie muncit pentru ca frumusețea, bogăția și civilizația să sporească și mai mult în comunele lor. Ei au arătat ce resurse locale mai pot fi încă folosite pentru lărgirea și înfrumusețirea unor instituții social-culturale — școli, cămine culturale, pentru pavarea trotuarelor ș. a.

Oamenii au vorbit cu încredere și căldură despre planurile lor. Sint siguri că le vor realiza. În ultimii ani au mai avut asemenea întâlniri. Tot cu Gheorghe Goina. Și au realizat împreună multe lucruri frumoase.

Alegătorii din circumscripția electorală nr. 19 își cunosc bine candidatul. Prețuiesc puterea lui de muncă, înțelepciunea și modestia lui. „Tovarășul Goina e un om cu care ne mândrim” — spun ei adesea.

Fapt pentru care la 7 martie îl vor vota din toată inima.

PETRU BOTAȘIU
corespondent

HĂRNICIE ȘI SENSIBILITATE

Un om blind și senin la suflet.

Un om ager și de nădejde.

Unul dintre fruntașii satului chemat de consăteni să le fie sprijin, îndrumător și reprezentant.

Un om care și-a câștigat pe merit încrederea oamenilor care l-au ales și acum patru ani deputatul lor. Ei îl propun astăzi din nou candidat...

Marin C. Neculai nu e numai unul dintre bunii gospodari ai satului și numai un om de ispravă. El are încă două calități: e membru de partid și talentat meșter olar.

Cum își împarte treburile obștești ale satului, cu arta lui și cu postul de paznic de noapte pe care-l are în răsru-cile nopții?!

— Simplu, ne răspunde surizător. Le fac pe fiecare după timpul și rostul lor.

Slujba și sarcinile obștești mai întâi... Cîț despre fluierile mele, le fac printre picături... Mă pregăteam tocmai să mai fac vreo câteva pentru Fondul plastic de la București. Nu demult am dat niște fluierice pentru străinătate...

Marin C. Neculai este binecunoscutul meșter olar ale cărui piese mici de lut au devenit foarte cunoscute, atît la noi cît și peste hotare, grație cîtorva expoziții de artă populară și cîtorva premii pe care le-a obținut.

Vara trecută, făcînd un popas de drumuri prin lumea largă în orașul Geneva, oraș binecunoscut prin conferințele, congresele, ședințele internaționale politice, sociale și culturale care se organizează acolo, am vizitat și muzeul în care sînt adunate diferite lucruri de la aproape toate popoarele de pe pămînt — Muzeul de Etnografie... Directoarea muzeului, care cunoștea țara noastră după cîteva costume populare aflate în colecția ei, era curioasă să afle chiar de la un romin cum ducează, cine sînt și ce fac meșterii noștri olari, despre care auzise multe de prin cărți. Aveam la mine cîteva dintre figurinele de pămînt ars ale lui Marin C. Neculai — un cal, un urs, un berbec, un cocoș... I le-am dăruit.

— Dar acestea sînt piese excepționale, de mare artă interpretativă, care arată o veche tradiție în ceramică, declara directoarea, o mare personalitate și o renumită savantă în materie... Sînt piese de muzeu... „Monsieur” Marin Nicolas este un mare artist... Vă rog să-i transmiteți felicitările mele...

Luna trecută în sat la el:

— Il propun pentru că e un om bun și capabil. E vigilent și se ocupă de sat, spune Gheorghe V. Petre. Îi cerem să se ocupe mai departe de treburile circumscripției noastre. Vrem să aducem electricitatea pînă la noi și ca el să ne sprijine... Vrem să ne înfrumusețăm satul...

Aflăm că au și fost depuși 75 000 lei pentru începerea lucrărilor de electrificare.

— Eu cred că tovarășul nostru Marin C. Neculai o să facă multe lucruri bune pentru noi. Mai avem de îndreptat drumurile, de făcut canalizarea și de pus lumină... El o să ne ajute. De aceea îl propunem deputat, declară Barbu C. Dumitru, un om serios, cu vorba cum-pănită... Îl știe tot satul cît e de bun gospodar.

Vizităm circumscripția candidatului, aceeași circumscripție unde este deputat de 4 ani. O casă nouă, cu temelie pusă în 1964: e a lui Mihai Constantin. Alături casa unui olar, Radu Lixandru. Lucează olărie numai după ce își isprăvește muncile cîmpului.

Acesta e Marin C. Neculai, candidatul circumscripției electorale comunale din satul Pisc al regiunii București! Un om simplu, subțirel, mult înzestrat sufletește, căruia cetățenii îi acordă încredere și de la care așteaptă noi realizări. Un om simplu, dar un mare meșter popular, singurul în felul lui care transmite din bunicii și străbunicii fiorul unei arte autentice...

Un om bun, un om de încredere, un comunist în sufletul și faptele căruia se împletește armonios datorită cetățenească, munca lui de fiecare zi și sensibila lui artă frumoasă...

BARUȚU T. ARGHEZI

ORALĂ

lui democrat-popular din țara noastră, au preluat legea nr. 9 privind alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și decretul 391 privind alegerile de deputați în sfaturile populare regionale, raionale și comunale. De asemenea, au răspuns la întrebările: Cine are dreptul de vot și cum votăm.

★

Alegătorii circumscripției electorale comunale nr. 27 din Jucu, raionul Gherla, s-au întâlnit zilele acestea cu candidatul lor, Ioan Petean, președintele cooperativei agricole de producție. Cu acest prilej, numeroși vorbitori au subliniat realizările din comuna și din circumscripția lor. În cei 20 de ani de la Eliberare, în comuna Jucu s-au construit 3 școli, 3 cămine culturale, un dispensar și s-au înălțat sute de case noi. Numai în circumscripția nr. 27 s-au construit peste 30 de case noi, s-au cumpărat 20 garnituri de mobilă, 8 aragazuri și numeroase aparate de radio, mașini de cusut, biciclete.

Cu multă bucurie au vorbit alegătorii și despre perspectivele de viitor. Ei s-au angajat să contribuie la terminarea magazinului mixt, la amenajarea drumului pe o lungime de 700 metri și la alte lucrări de interes obștesc.

În anii puterii populare, satele dobrogene au căpătat o înfățișare tot mai plăcută și mai civilizată: centrul comunei Cobadin o dovedește cu prisosință.

RĂSPUNS LA ÎNTREBĂRILE CITITORILOR

Rolul apei în viața plantelor

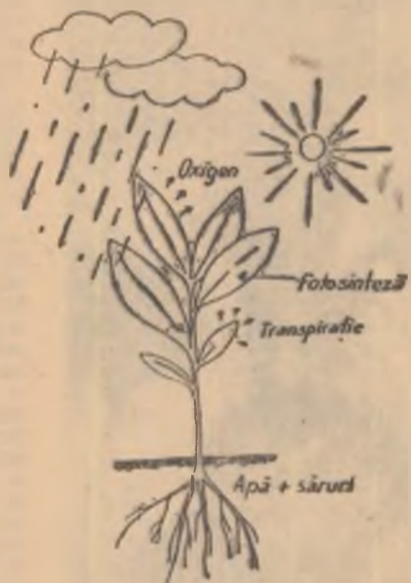
Plantele, organisme vii, se nasc, se hrănesc, cresc, se înmulțesc și mor. Dar nici una dintre însușirile menționate nu se manifestă în lipsa apei. O plantă crescută în ghiveci, dacă nu e udată timp îndelungat, se vestejește și apoi moare.

Studiind natura înconjurătoare, oamenii de știință au căutat să lămurască rolul apei în viața plantelor. Pe baza cercetărilor s-a constatat că apa participă la alcătuirea materiei vii din celule. Ea se întilnește chiar și în părțile moarte: în învelișul celulelor (membrane), în fibrele mecanice de susținere (sclerenchim), în vasele conducătoare de lemn. Apa este de asemenea mediul în care se desfășoară, în celule, numeroase reacții fizico-chimice, aflate la baza diferitelor procese fiziologice ca: asimilarea, respirația, creșterea, dezvoltarea etc. În medie, părțile vii ale plantelor conțin între 75 și 85 la sută apă față de materia uscată.

Plantele au nevoie de multă apă în procesul sintezei substanțelor, deoarece numai prin cantități mari de apă plantele realizează necesarul de substanțe minerale de care au nevoie.

Cea mai mare parte din această apă este eliminată, în atmosferă, prin organele aeriene ale plantelor și mai ales prin frunze, în procesul transpirației. Prin transpirație plantele se apără de supraîncălzire, fapt de importanță esențială pentru buna desfășurare a vieții lor.

Cercetările care s-au făcut și se fac la diferitele plante, ca sfecla de zahăr și cartoful arată că pentru producerea unui gram de substanță organică, aceste plante consumă, în transpirație, 630—640 grame de apă, meiul numai 250—300 grame de apă, dovleacul

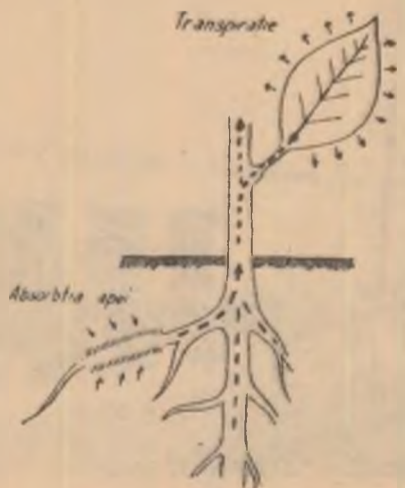
și inul între 900 și 1000 grame de apă, porumbul între 350 și 400 grame etc.

Cifrele ne arată că nu toate plantele consumă în transpirație pentru producerea unui gram de substanță organică aceeași cantitate de apă. Unele, cum este meiul, fac economie de apă. Altele, ca dovleacul, inul, lucerna fac risipă de apă. Această particularitate a plantelor depinde de natura lor, dar și de diferite condiții externe: umiditate, bogăția solului în substanțe nutritive etc.

Ținem să subliniem faptul că în legătură cu consumul de apă, plantele trebuie considerate ca organisme cu totul particulare. Iată ce arată biologii: în decursul unei singure perioade de vegetație, diferitele plante, atât cele de cultură cit și cele sălbatice, pierd prin transpirație cantități de apă care ne uimesc. Calculele făcute pe baza determinării transpirației de când răsare planta și pînă cînd moare arată că o plantă de porumb în cursul vegetației pierde pînă la 200 litri de apă, 1 hectar cultivat cu sfeclă de zahăr pierde, numai într-o zi, pînă la 20 000 litri de apă, un lan de grîu de primăvară, cu suprafața de 1 hectar, pierde în cursul perioadei de vegetație aproximativ 1 179 000 litri de apă, iar unul de ovăz la aceeași suprafață — 1 236 890 litri de apă.

Aceste câteva date sînt grăitoare pentru a ne face o idee justă despre însemnătatea apei în viața plantelor, precizînd că pierderea considerabilă de apă, prin procesul transpirației, este un rău necesar pentru plante, căci numai în felul acesta ele reușesc să-și acumuleze cantitățile trebuitoare de substanțe minerale din sol.

Pierderea apei prin transpirație nu se poate opri. Ea poate fi cel mult micșorată prin încorporarea în sol de îngrășăminte cu fosfor și cu potasiu, care luate de plante fac ca ele să-și păstreze mai bine apa. Dar chiar plantele dispun de mijloace în acest sens. Unele din ele cum sînt cactușii, de pildă, au frunzele (organele prin care plantele elimină cea mai mare cantitate de apă) sub formă de țepi. Rolul lor în fabricarea hranei este preluat de tulpină. La aceste plante,

în interiorul tulpinei se găsesc mari rezerve de apă, datorită cărui fapt ele pot să suporte lipsa de apă și un an de zile, fără să fie vătămate. Alte plante, care trăiesc în pustii, în afară de faptul că au frunzele transformate în țepi, dispun și ele de un sistem de rădăcini înfipte adînc în sol, pînă la pinza de apă subterană de unde își procură apa și substanțele necesare.

La plantele din climatul temperat, unde umiditatea este prezentă mai tot timpul anului, cu excepția perioadelor de secetă, astfel de adaptări nu se întilnesc decît rare ori. La plantele de cultură astfel de adaptări aproape că lipsesc, din care cauză ele pierd și multă apă prin transpirație și ca urmare cad ușor victimă secetei,

De aceea, în agricultură este necesară aprovizionarea plantelor cu apă prin irigare, care se realizează fie prin intermediul canalelor, fie prin stropirea plantelor (ploaie artificială). Ultimul procedeu este mai bun și pentru faptul că apa, cîzînd pe frunzele plantelor, împiedică transpirația exagerată cauzată de uscăciunea atmosferei sau de vînturi.

Prin irigarea plantelor de cultură, prin încorporarea de îngrășăminte care să conțină substanțele de care plantele au nevoie se obțin producții sporite și de calitate.

Prof. dr. H. CHIRILEI
Institutul agronomic „N. Bălcescu”
București

Curiozități

MOLIDUL „DE AUR”

De obicei, molidul are frunzele verzi. Pe malurile fluviului Yukon din Columbia britanică (provincie din Canada) crește însă un molid cu totul neobișnuit, ale cărui frunze sînt galbene ca aurul. Vîrsta acestui arbore este apreciată la aproximativ 100 de ani. Încercările de a-l înmulți făcute, pînă acum, de către numeroși botaniști, n-au dat nici un rezultat pozitiv.

CEA MAI DULCE PLANTĂ DIN LUME

În Paraguay (America de Sud) crește o plantă a cărei suc este de 300 de ori mai dulce decît zahărul. O singură picătură din acest suc poate îndulci o ceașcă cu ceai sau cafea.

CROCODIL COMESTIBIL

În Delta Amazonului, uriaș fluviu din America de Sud, trăiesc crocodilii țingas care ating o lungime de 2 metri și a căror coadă este bună de mîncat. Carnea din coada acestui crocodil poate fi preparată chiar după luni și luni de zile de la prinderea lui, deoarece țingasul este capabil să trăiască cîteva luni fără hrană și apă.

Vînătorii care au avut norocul să vîneze asemenea crocodili depozitează în magazine, exemplarele prinse, de unde le scot și le folosesc, apoi, pe măsura necesităților.

Institutul de Studii și Cercetări Hidrotehnice din Capitală. În laboratorul de hidraulică construcțiilor se fac măsurători de viteze și presiuni în aval de baraj.

Din programul de

RADIOJURNALE ȘI BULETINE DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 7; 20; 22; 23,52; programul II: 7,30; 10,30; 14; 19; 21; 23; 0,52; programul III: 16; 21,30; în fiecare zi de lucru: programul I: 5; 6; 7; 10; 12; 14; 16; 20; 22; 23,52; programul II: 7,30; 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 0,52; programul III: 18; 21,30.

SUMARUL PRESEI CENTRALE: în fiecare zi la ora 8 pe programul I.

EMISIUNI PENTRU SATE: Duminică: programul I: 16,30 — Jurnalul satelor. În fiecare zi de lucru: programul I: 6,20 — Jurnalul satelor.

DUMINICĂ: programul I: 8.00 Sumarul presei. 11.00 Melodii populare cerute de ascultători. 11.30 „Cu microfonul prin regiunile Suceava și Maramureș”. 14.35 Muzică populară interpretată de Iluță Rudăreanu și Simion Pop. 17.00 Program de muzică populară cerut de membrii cooperativelor agricole de producție din comuna Zimbreaș, regiunea București și din satul Nădași, regiunea Banat. 18.45 „Mîndru-1 jocul românesc” — muzică populară. 20.20 Teatru la microfon. Premiera „Dansul milioanei”, adaptare radiofonică după comedia lui Victor Eftimiu; programul II: 7.00 „Am o țară ca o floare” — program de cîntece și jocuri populare. 8.00 Orchestra de muzică populară a ansamblului „Ciocîrlia”. 13.15 Din folclorul muzical al popoarelor. 16.00 Muzică populară cerută de ascultători. 17.15 „Frumoase versuri spune țara”. 19.15 Album de romane interpretate de Ioana Radu, Dorel Livianu și Ștefan Lăzărescu.

LUNI: programul I: 9.00 Muzică populară din Moldova. 11.30 Melodii populare interpretate de Minodora Nemeș, Nelu Iovănescu și Nicu Costache. 18.05 Melodii populare cerute de ascultători; programul II: 8.02 Muzică populară. 10.05 Muzică populară interpretată la diferite instrumente. 12.30 Drag mi-e cîntecul și jocul — program de muzică populară. 13.45 Muzică corală în interpretarea corului căminului cultural din comuna Săliște, regiunea Brașov. 14.35 Soliști și orchestre de muzică populară. 16.30 Cîntăci în

alegeri: acad. Geo Bogza, acad. Zaharia Stancu, acad. Andrei Oțetea, Ion Dumitrescu, maestru emerit al artei. 18.35 Melodii populare interpretate de Niță Vădeanu, Petre Săbădeanu, Eleonora Bîsorca, Dumitru Bălășoiu, Ion Drăgoi. 20.40 Melodii populare din Transilvania.

MARȚI: programul I: 6.10 Jocuri populare. 8.00 Sumarul presei. 9.00 Orchestre de muzică populară. 10.03 Lucrări corale românești. 12.30 Din cele mai cunoscute melodii populare. 15.30 Muzică populară cerută de ascultători. 18.30 Program muzical cerut de colectivul șantierului naval Brăila și de membrii cooperativelor agricole de producție din comuna Căldărăști, regiunea Ploiești și din satul Gîrbova de Jos, regiunea Cluj; programul II: 7.45 Jocuri populare interpretate la acordeon. 11.55 Melodii populare interpretate de Maria Schipor și Ion Șerban. 13.30 „Accelerabil de seară”, schiță de Alecu Ivan Ghilă (fragment). 13.45 „De la fluier la marile ansambluri”: program de muzică populară. 15.05 Cîntece și jocuri populare. 16.20 Cîntăciții noastre. 18.00 Din înregistrările Mariel Tănase. 18.15 Capodopere ale literaturii universale: „Baltagul” de Mihail Sadoveanu. 19.30 Pe teme agrare: Creșterea animalelor tinere, preocupare importantă a unităților agricole. 19.55 Concert de muzică populară.

MIERCURI: programul I: 8.08 Melodii populare interpretate de Georgeta Anghel, Teodor Costin, Ana Pacatiuș, Aurel Ionuț. 9.30 Muzică populară interpretată de Geta Simbrîian, Dumitru Muțiu, Nicoleta Vasilevici. 11.49 Cîntece pentru alegeri. 15.00 Melodii populare. 19.30 Program de muzică populară cerut de membrii cooperativelor agricole de producție din comuna Suseni, regiunea Argeș și din comuna Gostinu, regiunea București; programul II: 7.35 Jocuri populare din Vrancea. 9.03 Melodii populare din diferite regiuni ale țării. 10.20 Formații artistice ale cooperativelor agricole de producție: taraful din comuna Bolintinul din Deal, regiunea București. 12.15 Melo-

PREZENȚE

ROMINEȘTI

PESTE

HOTARE

La a 80-a ediție a Tîrgului Internațional de la Viena, R.P. Romînă a expus 150 tipuri de produse. În clișeu: stand de produse alimentare rominești

Expoziția Internațională de trofee de vînătoare de la Florența (Italia) a adus țării noastre 55 medalii de aur, 17 de argint, două de bronz. De altfel, România și Iugoslavia au obținut la această expoziție cel mai mare număr de medalii de aur. Țării noastre i-au fost decernate, de asemenea, cupa și diploma pentru standul cel mai frumos.

O expoziție de cărți rominești, organizată la Berlin, cuprinzînd în jurul a 1200 volume, a trezit interesul unui numeros public vizitator. Au fost prezentate, printre altele, cărți ale unor autori germani, traduși în limba romînă, ca și ale unor autori romîni de limbă germană.

La colocviul de la Bruxelles consacrat Romîniei, membrii delegației romine au prezentat mai multe comunicări. Amintim, printre acestea: „Principalele direcții ale dezvoltării industriei în România”, „Metode de planificare curentă și de perspectivă în economia Romîniei”, „Participarea Romîniei la schimburile economice internaționale” etc.

Asociația artiștilor fotografi din București a obținut premiul I la expoziția internațională de fotografii artistice de la Plovdiv, unde au fost prezentate 209 lucrări executate de 148 artiști fotografi din R. P. Bulgaria, R. D. Germană, R.S.F. Iugoslavia, R. P. Romînă, R. P. Ungară și U.R.S.S.

Iolanda Balaș, campioană olimpică și recordmană mondială la săritura în înălțime, a plecat la New York la invitația Asociației atletice de amatori din S.U.A. Reprezentanta noastră a participat la două concursuri internaționale, la Madison Square Garden din New York și la Los Angeles, și va mai evolua la San Francisco, Louisville și Cleveland.

Televiziunea din Montevideo a consacrat o emisiune specială pavilionului romine din cadrul primului Tîrg internațional al Atlanticului. R. P. Romînă prezintă aici peste 700 exponate din diverse sectoare ale economiei sale naționale. Timp de 45 de minute, telespectatorii uruguayeni au putut asculta aprecierile președintelui Tîrgului, Julio Cesar Mannise Goulart, informații ale comentatorului postului de televiziune, răspunsurile la întrebările puse membrilor delegației romine. În cadrul emisiunii a fost prezentat și un film realizat de televiziunea uruguayană în legătură cu montarea instalației rominești de foraj „T-50” la Tîrgul de la Montevideo.

PROTECȚIE... DAR PENTRU CINE?

Avîntul de nestăvilit al luptei de eliberare a popoarelor i-a discreditat definitiv pe colonialiști. În zilele noastre nu mai este frumoasă denumirea de stat „colonialist”. Iată pentru ce guvernările portugheze au găsit cu cale să-și boteze coloniile „provincii de peste mări”, jurînd să acorde acestor provincii „protecție” să „civilizeze” popoarele indigene.

Procedul nu este nou. Printre altele, vrăjitorii unor triburi, „leulesc” bolnavii rebotezîndu-i.

Mozambicul, colonie a Portugaliei, este unul din ținuturile astfel rebotezate. Am fi nedrepti însă dacă n-am recunoaște că Portugalia acordă „protecție” Mozambicului. În acest scop au fost construite aerodromuri militare, au fost trimise trupe care se cifrează la peste 35 000 oameni, echipate cu armamentul cel mai modern. Numai că se pune problema pentru cine e „protecția” și împotriva cui?

Colonizatorii reprezintă unu la sută din populație. Dar toate bogățiile țării sînt pe mina lor. Mai mult

de jumătate din pămînturile cultivate le aparțin. Și acestea sînt pămînturile cele mai fertile. Pe valea rîurilor Zambezi și Limpopo, se înșiră plantațiile gigant. Dar aici un indigen nu poate pătrunde decît ca muncitor. Nu de bună voie însă, ci, de cele mai multe ori, forțat. În virtutea unui sistem legiferat numit „Shibalo”, orice african este obligat să muncească 6 luni pe an la un patron european. În caz contrar, autoritățile pot să-l declare „simulant” și să-l trimită la muncă forțată. Patronii unor mine, stăpînii plantațiilor „închiriază” pe „simulanți”, plătînd pentru ei autorităților o sumă oarecare. Munca forțată este astfel o importantă sursă de venituri pentru Portugalia. Pentru a declara pe cineva „simulant” nu e nevoie nici de cercetări, nici de vreo hotărîre judecătorească. E de ajuns ca un stăpîn alb să aibă nevoie de mină de lucru care să nu-l coste mai nimic...

Nu acestor muncitori năpăstuiți le acordă Portugalia protecție, ci stăpînilor lor, împotriva poporului hotărît să-și facă dreptate.

E. MARTIN

La Lourenço Marques, capitala Mozambicului, sosesc mereu transporturi militare din Portugalia

radio și televiziune

pe săptămîna
21 — 27 februarie

15.05 „Viața noastră în floare” — emisiune de cîntece și jocuri.
16.00 Prelucrări de folclor ale compozitorilor noștri.
20.00 „Mîndre-s cîntecele noastre” — program de cîntece populare.
21.07 Teatrul la microfon: „O scrisoare pierdută”, comedie de Ion Luca Caragiale.

JOI: programul I: 10.15 Lecturi literare la cererea ascultătorilor: fragmente din romanul „Moromeții” de Marin Preda.
10.30 Soliști de muzică populară: Moise Belmustașă, Elisabeta Pavel, Ștefan Lăzărescu, Constantin Bordelanu, Artemiza Bejan, Iluță Rudăreanu.
13.05 Melodii populare.
14.30 Prietena noastră cartea: „Anotimpurile” de Nicolae Labiș.
15.30 Formații artistice ale căminelor culturale și caselor de cultură; programul II: 9.03 Melodii populare.
16.00 Muzică populară interpretată de Natalia Șerbănescu și Fărămiță Lambru.
19.05 „Din comoara folclorului nostru”: Cîntecul și jocul hîrnățean.

VINERI: programul I: 9.00 Cîntece și jocuri populare.
12.30 Melodii populare interpretate de Achim Nica, Marin Pogon și Ștefan Tudorache.
15.00 Program muzical cerut de membrii cooperativelor agricole de producție din comuna Redea, regiunea Oltenia și din satele Fulgu, regiunea Iași și Pârcheș, regiunea Dobrogea.
16.15 Formații artistice de amatori premiate la cel de-al VII-lea concurs pe țară.
18.15 Cîntece din folclorul nou cerute de ascultători; programul II: 14.35 Tineri interpreți de muzică populară: Maria Precup, Ana Ispas, Marin Iordache, Radu Simion, Victor Bulzan, Tache Airinei.
19.05 Din folclorul muzical al popoarelor.
19.30 Din cronică revoluției noastre culturale. Vorbește Dumitru Boțiga, președintele Consiliului așezămintelor culturale din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă. „Itinerar cultural”. Prezintă Nicolae Stoian.

SIMBĂTA: programul I: 5.06 Cîntece din folclorul nou și jocuri populare.
8.06 Melodii populare.
11.00 Muzică populară.
12.30 Melodii populare din Muntenia.
15.45 Orchestre ale sfaturilor populare: orchestra „Doina Banatului” din Caransebeș.
18.00 Din cele mai îndrăgite melodii populare; programul II: 7.45 Melodii populare.
10.29 Cîntece și jocuri populare.
11.45 Cîntece de alegori.
12.00 Muzică populară.
15.05 Muzică populară interpretată de Nelu Huțu și Niță Vădeanu.
16.20 „De vorbă cu alegătorii”.
17.15 Cîntece.
19.05 Melodii populare cerute de ascultători.

DUMINICĂ

9.00 Rețeta gospodinei.
11.00 Emisiunea pentru sate. Din cuprins: ● Noutăți din agricultură — jurnal agricol realizat de Studioul cinematografic „Al. Sahla”. ● Masă rotundă: Ridicarea fertilității solurilor podzolice ● Din frumusețile patriei ● Cîntă orchestra de muzică populară „Flacăra Prahovei” a Filarmonicii de Stat din Ploiești.
19.35 Stenograme și caricaturi. O întîlnire cu profesorul A. Bolea și Neagu Rădulescu care vor evoca momente parlamentare de altădată prin intermediul stenografiei și al caricaturii.
20.00 Transmisiune de la Opera de Stat din Timișoara, „Turandot”, de G. Puccini.
În încheiere: Buletin de știri. Sport. Buletin meteorologic.

LUNI

19.00 Jurnalul televiziunii.
20.30 Seta, film realizat de Studioul cinematografic „București”.
22.20 Telesport.

În încheiere: Buletin de știri. Buletin meteorologic.

MARȚI

În jurul orei 19.00. Cupa campionilor europeni de handbal masculin. Transmisiune de la sala sporturilor „Floreasca”, a întîlnirii dintre echipele Dinamo — R.I.K. Götterborg.
În pauză: Jurnalul televiziunii.
20.30 Drama ciocirlei — film.
21.50 Omul din umbră la scare... — film.
În încheiere: Buletin de știri. Buletin meteorologic.

JOI

19.00 Jurnalul televiziunii.
19.35 Clubul tineretii.
20.55 Umor rominec pe peliculă.
În încheiere: Poșta televiziunii. Buletin de știri. Buletin meteorologic.

VINERI

19.00 Jurnalul televiziunii.
19.10 Pentru școlari: Caleidoscopul lui Așchiuță.
20.00 Săptămîna.
21.00 Moment liric.
21.20 Pagini din opere.
În încheiere: Buletin de știri. Buletin meteorologic.

SIMBĂTA

19.00 Jurnalul televiziunii.
19.10 Pentru copii: Năzdrăvăniile vulpii — „Vulpoțul pindar”.
19.45 În fața hărții.
20.15 Cercul magic. Spectacol de circ.
21.15 Teatrul în Studio: Conul Leonida față cu reacțiunea, de I. L. Caragiale.
21.55 Emisiune muzical-coregrafică.
În încheiere: Buletin de știri. Sport. Buletin meteorologic.

Populația globului

Într-un studiu elaborat de experți demografi ai O.N.U., apărut în 1964 la New York, se evaluează felul în care va crește populația globului pînă în anul 2000. Pornind de la presupunerea că natalitatea și creșterea speranței de viață la naștere se vor menține relativ constante pînă la sfîrșitul perioadei examinate (tendință specifică anilor de după 1950), populația globului în anul 2000, potrivit acestui studiu, va fi de 7410 milioane de locuitori. Considerînd natalitatea constantă, problema se reduce la determinarea ritmului mortalității generale sau, — ceea ce este același lucru — a ritmului de creștere a speranței de viață la naștere. În această ipoteză, ritmul mediu anual de creștere pentru ansamblul populației mondiale ar trece de la 2,1 la sută, în deceniul actual, la 3 la sută, în ultimul deceniu al secolului al XX-lea. Cu aceste ritmuri, s-ar dubla, în decurs de 40 de ani, populația U.R.S.S., a Americii de Nord, s-ar tripla populația Asiei de Sud și a Africii și s-ar împătîri populația Americii Latine.

Ținînd cont de progresele realizate în aplicarea măsurilor de protecție a sănătății publice în răspîndirea mijloacelor medicinei preventive și curative etc., se presupune, de asemenea, că în țările slab dezvoltate speranța de viață la naștere se va ridica cu cîte 2,5 ani la fiecare 5 ani pînă ce va atinge 55 ani; după aceasta va urma o creștere mai înceată pînă la 65 ani și ceva și mai înceată pînă la 73,9 ani, cifră considerată drept limită superioară pentru anul 2000.

E. A.

Un frigidier ambulant

...Era în miez de iarnă când m-am urcat, la Radu-Vodă, în autobuzul I.R.T.A. cu nr. 57 437 B.

...Era în miez de iarnă și mașina avea geamurile sparte. Șoferul știa încă de la plecare și tăcea, zicea că el, cu sau fără pasageri, trebuie să-și facă norma.

După 20 de kilometri, am vrut să-i spun șoferului că rău face că și bate joc de oameni, dar am constatat că nu mi se mai deschidea gura.

După alți 20, am vrut să cobor în cîmp, hotărît să alerg pînă la București. Dar nu mi se mai mișcau picioarele. Știti ce fac oamenii cînd îngheață? Adorm și încep să viseze. Așa am făcut și eu. M-a prins un fel de a-

morteală și mintea mi-a luat-o razna ca-n visele glaciale.

...Eram într-o șalupă, scoasă la reformă, — (ce căutam cu ea în Arctica, nu știu) — care avea pe ea un număr : 57 437 B. M-am lovit din nebăgare de seamă de un pînten leșit din apă și am fost aruncat pe o banchiză. M-au cules, de milă, niște laponi, și m-au băgat într-o iurtă cu pereții de gheață. Era un foc anemic în mijloc și oameni cu ochii pieziși frigeau carne de ren. Într-un târziu, a intrat în iurtă o morsa, s-a tîrît pînă la mine și a început să-mi sporovălescă la ureche : „Știi care-s cele mai rele ființe din împărăția asta de gheață? Urșii albi. Cum ne vād, se reped cu colții. Lui bunică-mea i-au mîncat capul, așa, din două hăpăituri !

— Știi tu, dragă morsa — i-am spus în taină — care-i cea mai nemiloasă ființă din cîte am cunoscut eu? Un șofer. Unul care a dus oamenii pe ger într-o mașină cu geamuri sparte.

- Cum îl cheamă?
- Nicolae Tecșan.
- Nu-l cunosc.
- Ferice de tine”.

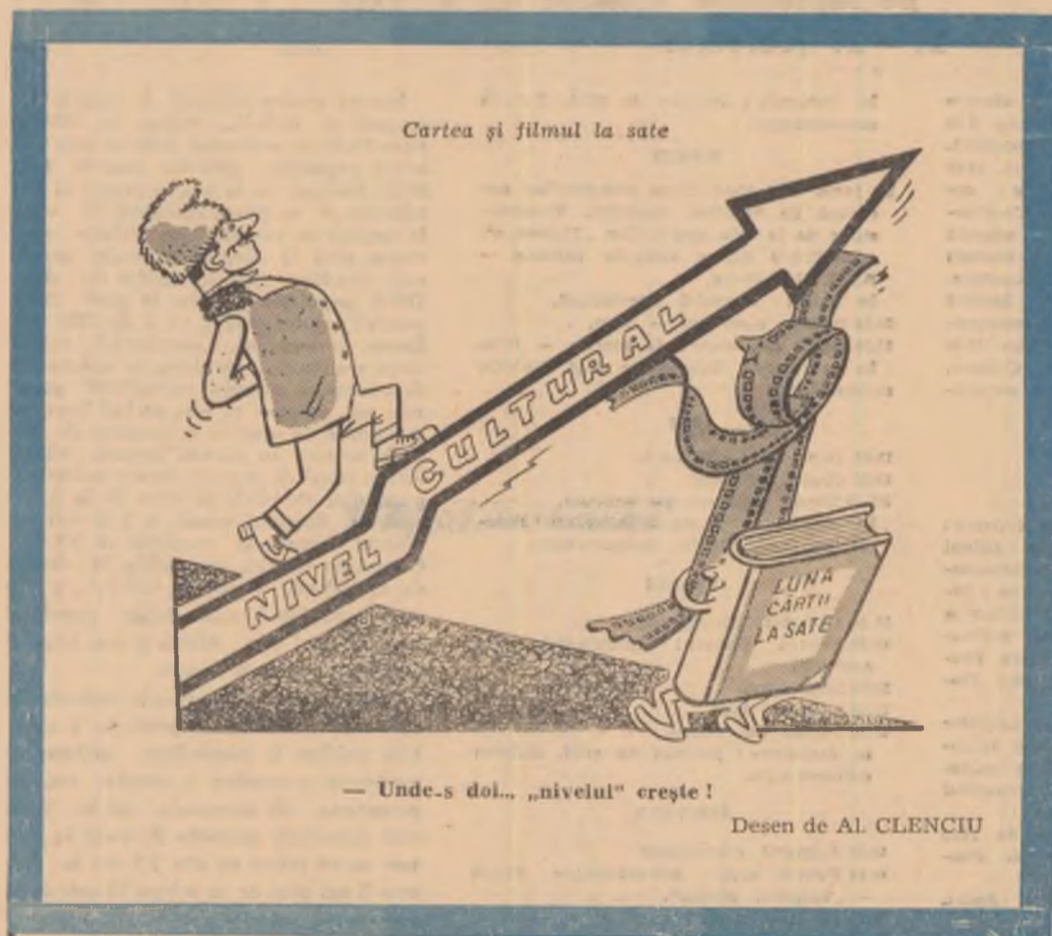
...La 7 seara, în plină iarnă, a poposit în gara Obor o mașină fantomă. Din ea au coborît cîțiva pasageri cu țurțuri în barbă. Eu n-am coborît. Stăteam în colțul unde mă prinsese visul glacial și ascultam, neputincios, o conversație (din toate simțurile îmi rămăsese numai auzul) :

— „Îl ții 4 ore la temperatura camerei sau 12 ore la frigider. Se degheață cu incetul”.

Cred că era vorba de un colet de la Tehnofrig.

Rudele mi-au spus însă mai târziu că era vorba de mine.

D. GERATU
p. conf. TUDOR VIRGIL

Cartea și filmul la sate

— Unde-s dol... „nivelul” crește!

Desen de AL CLENCIU

PROPUNERE DIN MASĂ!

Pentru că stă și-ascultă,
Pentru că nu-i place vorba multă,
Pentru că-n plină bucurie
Nu spune niciodată „eu” sau „mie”,
Pentru că iubește soarele și culorile,
Păsările, copiii și florile,
Pentru că se bucură de fericirea oricui,
Ca și cum ar fi a lui,
Incîntîndu-l ce ne incîntă
Și frămîntîndu-l ce ne frămîntă,
Pentru că-i bun ca umbra pomului,
Pentru că se uită-n ochii omului
Drept ca o săgeată de oțel,
Am încredere-n el.
Îl cunosc și știu
Că iubește tot ce e nou și viu,
Tot ce urcă din treaptă-n treaptă!
Știu că pune umărul și îndreaptă
Calm, lucid, hotărît,
Tot ce tinde să crească strîmb și urît.
Pe-acest modest luptător
Pentru „mai bine”, „mai frumos” și „mai cu spor”,
Pe-acest om cu inima fierbinte
Care privește mereu înainte
Simplu, curajos și neîntinat
I-am propus acum
Candidat.

MIRCEA PAVELESCU
(Din culegerea „Pentru belșug și fericire”
editată de Casa creației populare a regiunii
București)

FABULE PITICE

ÎNTREBĂRI INUTILE

Cineva
O-treba
Pe Broasca țestoasă :
— Alo,
Vecino,
Ești... acasă ?

AUTO-ADMIRAȚIE

Pusese cerul pinzele zăpezii
Să se usuce-n marginea livezii
Și Luna, de sub mantia-l

cerească,
Se dezgolea încet, să le
nălbească.

Un iepure cu trup de statuță
Își contempla a umbrei siluetă

Întînsă peste stratul argintiu
Și murmura : — Ce mare pot să
fiu !

STELIAN FILIP

ACVILA ȘI ALBINA.

In crîng, vorbește-acvila c-o
albină :
— Trăiesc pe-aici de-aproape-un
veac, vecină...
Tu, nici un an de viață... Mă
uimești !
— Trăiești un veac ? Și cui îi...
folosești ? !

CÎNTARUL.

Tăcut, modest și dirz, ne-arăți
Că-nvingi în vială orice
greutăți !

CEASUL.

Am două limbi... Dar nu e
curios
Că nu vă spun o vorbă... de
prisos ? !

VULPEA ȘI PUII SĂI.

— Doi pui în singe v-am adus
la masă.
— Ce mamă bună-avem ! Și ce...
miloasă !

AUREL IORDACHE

GLUME

LOGICĂ

— De ce e gara asta atît de
departe de sat ?
— Fîndcă trebuia să fie mai
aproape de șine...

PE MALUL LACULUI

— Spune-mi, prietene, în
locul ăsta sint pești ?
— Încă nu știu.
— Dar de cînd pescuiești aici ?
— De vreo doi ani...

LA MEDIC

— Fănel, scoate limba, să o
vadă nenea doctorul.
— Să-i dau cu tifla,
mămico ?...

LA O ȘEDINȚĂ

— Păcat că Ionescu nu se
face fotograf !
— De ce ?
— Păi uite-l cum știe să facă
din negativ, pozitiv !

ȘCOLARUL

CU NOTE PROASTE

— Tăticule, tu poți să te
semnezi cu ochii închiși ?
— Firește !

— Atunci semnează-mi
carnetul de elev !...
PETRE BOKOR

GHICITOARE

Nu pot, frate, să-nțeleg :
Îți inghite-un riu întreg
Da-i e tot așa de sete,
Că-i ard ochi, îi ard și plete
Și le flutură, de pară,
Să lumine-ntreaga țară.

(Hidrocentrale)